

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu a JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu S., K., K., IČO: Y., zastúpeného advokátom Mgr. M.J., O., S., pracovisko N., proti žalovanému Ú.P.S.V.R., Ž., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 12. augusta 2005, č. 34/2005/K-nel, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/69/2006-39 z 20. marca 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/69/2006-39 zo dňa 20. marca 2007 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 12. augusta 2005. Uvedeným rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Ú.P.S.V.R. (ďalej „UPSŤ“) v K. z 1. júna 2005 č.j. 96/2005-OK, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 200.000,- Sk za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zák. č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní z dôvodu, že žalobca v čase výkonu kontroly zamestnancami oddelenia kontroly UPSŤ v K. dňa 3. mája 2005 porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, keď zamestnával 7 fyzických osôb. Krajský súd vo svojom rozsudku podrobne uviedol obsah rozhodnutia a obsah vyjadrení účastníkov konania k žalobe a na ich základe vyslovil záver, že žalobca porušil zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Stotožnil sa so záverom žalovaného, že dodatočne predkladané dôkazy boli účelové, pretože nič nebránilo žalobcovi v tom, aby, ak skutočne dohody boli uzatvorené tak, ako to tvrdil, tieto nasledujúci deň po vykonanej kontrole zaslal kontrolnému orgánu telefaxom. Pre právne posúdenie veci bola rozhodujúca oddelením kontroly UPSŤ v K. zistená skutočnosť, že žalobca nedodrжал ustanovenia zákona č. 82/2005 Z.z., keď v jeho prevádzke Č., K., v čase výkonu kontroly dňa 3. mája 2005 zamestnával 7 fyzických

osôb a nepredložil doklady o ich pracovnom vzťahu a doklady o registrácii zamestnankýň v Sociálnej poisťovni. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu vyslovil nesúhlas s právnym posúdením žaloby krajským súdom a má za to, že jeho žaloba je dôvodná. Tvrdí, že napadnutý správny orgán pri vydaní sporného rozhodnutia vyhodnotil predložené listinné dôkazy žalobcu jednostranne v neprospech žalobcu. Súd sa podľa názoru žalobcu nesprávne vyporiadal so žalobnými dôvodmi tak ako sú tieto uvedené v žalobe, preto žalobca podáva odvolanie a žiada, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení a to tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie.

Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a zaviazat' žalobcu úhradou trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uplatnených v dovolaní a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že zamestnanci oddelenia kontroly ÚPSV v K. vykonali dňa 3. mája 2005 v čase od 9,45 hod do 10,10 hod. v prevádzke žalobcu: Č., K., kontrolu zameranú na dodržiavanie ustanovení zák. č. 82/2005 Z.z. Kontrolou bolo zistené, že žalobca v deň vykonania kontroly porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, keď zamestnával 7 fyzických osôb a v deň vykonanej kontroly nepredložil doklady o pracovnoprávnom vzťahu a splnení oznamovacej povinnosti voči Sociálnej poisťovni podľa osobitného predpisu. Dohody o vykonaní práce medzi žalobcom a 7 zamestnankyňami, ktoré sa v čase kontroly nachádzali v prevádzkových priestoroch žalobcu na obdobie od 1. mája 2005 do 30. októbra 2005 (na 150 hodín celkom) doručil žalobca kontrolnému orgánu až 12. mája 2005. Nepreukázal však ich prihlásenie do registra poisťencov v Sociálnej poisťovni.

Nelegálne zamestnávanie je podľa § 2 ods. 2 zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu

a) fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu,

b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu a nespĺnila oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni podľa osobitného predpisu.

Právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať fyzickú osobu (§ 3 zákona).

Podľa § 68a ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona, Ústredie a úrad sú oprávnené uložiť pokutu právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, za nelegálne zamestnávanie podľa osobitného predpisu do výšky 1 000 000,- Sk.

Ústredie a úrad pri ukladaní pokuty prihliadajú na závažnosť zistených nedostatkov a na závažnosť ich následkov.

Účelom zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní je okrem iného vymedziť nelegálnu prácu a nelegálne zamestnávanie, ustanoviť zákaz vykonávania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, výkon kontroly a postih za porušenie zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania. Jednoznačne pritom zákon rozlišuje nelegálne zamestnávanie. Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že v čase vykonanej kontroly sa v prevádzkových priestoroch žalobcu nachádzalo 7 zamestnankýň a ich zamestnávateľ, t.j. žalobca nevedel kontrolnému orgánu predložiť pracovné zmluvy, ktoré s nimi uzatvoril a nevedel preukázať ani svoju oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni podľa osobitného predpisu, a to hodnoverným spôsobom nespochybňujúcim porušenie povinností vyplývajúcich mu z príslušného zákona.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a zásad námietky žalobcu, týkajúce sa kontrolných zistení nelegálneho zamestnávania, nemohol súd zohľadniť a priznať im relevanciu na výsledok súdneho preskúmvacieho konania.

Námietky žalobcu uplatnené v odvolaní neobstoja, nakoľko z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by žalobca obratom a právne relevantným spôsobom preukázal kontrolnému orgánu legálnu existenciu pracovnoprávneho vzťahu so zamestnankyňami a kumulatívne splnenie oznamovacej povinnosti voči Sociálnej poisťovni podľa osobitného predpisu. Žalovaný pritom vychádzal z dokladov predložených žalobcom vrátane Zmluvy o výpomoci medzi spoločnosťou Q. s.r.o. a žalobcom. Za týchto skutkových okolností nemožno akceptovať právny názor žalobcu, že jeho žaloba bola dôvodná. Preto námietky voči rozsudku krajského súdu boli neopodstatnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobcu uplatnené v odvolaní nemožno považovať za opodstatnené, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 OSP a nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha, rozhodol, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. februára 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová